

Comisia juridică, numiri și imunități

Aviz

asupra proiectului de lege cu privire la Reprezentantul Guvernului în teritoriu și Oficiul Reprezentantului Guvernului în teritoriu (nr.411 din 01.10.2020)

Comisia juridică, numiri și imunități a examinat proiectul de lege cu privire la Reprezentantul Guvernului în teritoriu și Oficiul Reprezentantului Guvernului în teritoriu, prezentat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvern și comunică următoarele.

Prezentul proiect de lege propune crearea unui cadrul legal care să reglementeze statutul Reprezentantului Guvernului în teritoriu și a Oficiului, să stabilească rolul și atribuțiile acestuia precum și să identifice cadrul juridic aplicabil lui. Prin prezentul proiect de lege se urmărește reglementarea la nivel de lege a statutului Reprezentantului Guvernului în teritoriu și a Oficiului, care prevede unele similitudini cu oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, atribuțiile cărora sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr.845/2009. Menționăm că legislația actuală prescrie unele prerogative și împuterniciri pe care oficiile teritoriale a Cancelariei de Stat le are în calitate de subiect a controlului administrativ (art.61-72¹ din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală). Astfel, prezentul proiect de lege urmărește înlocuirea oficiilor teritoriale a Cancelariei de Stat cu Reprezentantul Guvernului în teritoriu, prin crearea unei legi cadru în acest sens. Remarcăm că eventuala adoptare a prezentului proiect de lege va face necesară modificarea art.61-72¹ din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală și cadrului legal conex în vederea subrogării în drepturi și obligației a oficiului teritorial al Cancelariei de Stat cu Reprezentantul Guvernului în teritoriu.

Examinând prevederile prezentului proiect de lege, Comisia juridică, numiri și imunități vine cu următoarele precizări.

Întru respectarea art.54 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, potrivit căreia norma juridică se expune într-un limbaj simplu, clar și concis, precum și asigurării utilizării terminologiei constante, la art.7 cuvintele „este numit în funcție de către Guvern” se propune a fi substituit cu cuvintele „este numit în funcție prin hotărâre de Guvern”.

La art.8 alin.(2) lit. d) din prezentul proiect de lege, trimiterea la „art.6 alin.(2) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale” este greșită. Remarcăm că art.6 alin.(2) din Legea nr.325/2013 nu prevede careva obligații pentru agentul public încălcarea cărora ar servi temei pentru eliberarea de către ANI a rezultatului negativ la testul de integritate profesională. Examinând art.17 alin.(1) din Lege nr.325/2013, rezultatul negativ la testul de integritate profesională poate fi eliberat doar dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)–c). În acest context, cuvintele „art.6 alin.(2) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale” urmează a fi substituite cu cuvintele „art.7 alin.(2) lit.a)-c) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale”. Aceeași obiecție este valabilă și pentru art.16 alin.(1) lit.g) și art.31 alin.(1) lit.e) din prezentul proiect de lege.

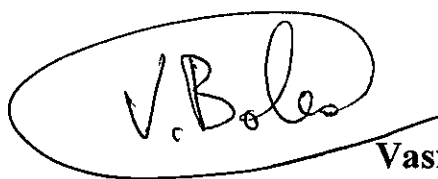
Cu referire la condițiile pentru ocuparea funcției de Reprezentant al Guvernului în teritoriu prescrise la art.8 din prezentul proiect de lege, menționăm că condițiile în cauză sunt mai favorabile decât condițiile pentru ocuparea altor funcții de demnitate publică. Mai menționăm că condițiile instituite la art.8 alin.(1) din prezentul proiect de lege sunt mai prielnice decât în cazul adjunctului Reprezentantului Guvernului în teritoriu (art.16 din prezentul proiect de lege) sau funcționarilor publici (art.27 alin.(1) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public). În acest context, ținând cont de faptul că funcția de Reprezentant al Guvernului în teritoriu se propune a fi o funcție de demnitate publică, se propune ajustarea cerințelor necesare pentru candidarea la

funcția în cauză prin prisma unor criterii suplimentare de independență, integritate și profesionalism.

Cu referire la art.42 din prezentul proiect de lege, potrivit căreia organul de urmărire penală și alte organe de drept pot efectua controlul activității Reprezentantului Guvernului în teritoriu și Oficiului numai în cazul instrumentării dosarelor penale și numai în baza încheierii judecătorului de instrucție, menționăm următoarele. Potrivit art.1 alin.(1) din Codul de procedură penală, procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. În art.274 alin.(1) CPP se stabilește că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală. În acest context, organul de urmărire penală/procurorul are la dispoziție termenul de 30 de zile din momentul sesizării pentru a verifica existența sau nu a bănuielii rezonabile în privința săvârșirii unei infracțiuni. Totodată, prevederile art.279 alin.(1) CPP permite efectuarea anumitor acțiuni procesuale după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune (ex. audierea martorilor, cercetarea la fața locului, constatarea tehnico-științifică etc). Legat de celelalte acțiuni de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și în cazul măsurilor procesuale de constrângere, acestea vor fi posibil de realizat doar după pornirea urmăririi penale. Astfel, norma propusă de autorii proiectului, și anume sintagma „numai în cazul instrumentării dosarelor penale” din art.42 alin.(1) generează un risc de îngustare a posibilității organului de urmărire penală/procurorul de a efectua un control prealabil în vederea stabilirii unei bănuieli rezonabile despre săvârșirea sau nu a unei infracțiuni de către Reprezentantul Guvernului în teritoriu și a Oficiului.

Cât privește sintagma „și anume în baza încheierii judecătorului de instrucție” menționăm că aceasta propunere intră în contradicție cu normele procesuale penale. În acest sens menționăm că Codul de procedură penală acordă posibilitatea efectuării unor măsuri speciale de investigații doar în baza autorizării procurorului fără a fi necesară autorizarea judecătorului de instrucție (art.132² alin.(2)), sau efectuarea unor măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi reținerea, care se efectuează în baza procesului-verbal de reținere sau ordonanței organului de urmărire penală (art.165 alin.(3) pct.1)-2)) precum și altor măsuri procesuale cum ar fi percheziția care în unele cazuri poate fi efectuată de procuror prin ordonanță motivată, cu autorizarea ulterioară a judecătorului de instrucție (art.125 alin.(4). Astfel, ținând cont de principiul egalității în fața legii a tuturor persoanelor, prescris în art.16 din Constituție și art.9 CPP, considerăm că derogările de la Codul de procedură penală propuse de autorii proiectului legat de acțiunile procesuale penale ce pot fi aplicate față de Reprezentantul Guvernului în teritoriu și a Oficiului precum și modul de aplicare a acestora nu corelează cu normele procedurii penale și urmează a fi excluse.

În rezultatul dezbaterilor, Comisia juridică, numiri și imunități, cu votul majorității membrilor săi (5 voturi pentru, 4 voturi abținere), propune proiectul de lege nr.411 din 01.10.2020 spre examinare și adoptare în cadrul ședinței plenare a Parlamentului.

Vasile BOLEA

Președintele Comisiei